

NOUS TEMPS, NOUS PROFESSIONALS

JORDI DELÀS, RAMON SARRIAS

Hospital Sagrat Cor. QSA. Barcelona.

Es pot dissenyar el futur? Els nous temps condicionaran els nous professionals o els nous professionals condicionaran els nous temps?

Els nous temps de la sanitat vindran condicionats per la política, que condicionarà els models sanitaris o l'economia, que ens seguirà recordant que la salut té un preu; per les noves malalties d'una civilització cada vegada més civilitzada, o d'altres com la SIDA que vindran a mostrar-nos que no estava tot dit, ni tan sols en camps de tan antic treball com el de les pandèmies; per la realitat social, amb els seus canvis demogràfics de països vells que lluiten amb la seva vellesa i el concepte canviant de salut, cada vegada més a prop de ser un element de consum. S'està sa com es té una bona televisió.

Les noves tecnologies faran dels nous professionals uns individus altament qualificats, especialitzats i competius (Taula 1).

TAULA 1. Els nous temps de la sanitat

<i>Política</i> – models sanitaris	<i>Noves tècniques</i> – personal molt qualificat i especialitzat
<i>Economia</i> – la salut té un preu	<i>Realitat social</i> – canvis demogràfics – salut: element de consum
<i>Noves malalties</i> – de la civilització – SIDA i altres que puguin aparèixer	

I es pot discrepar i plantejar que hagin de ser altres els condicionants dels nous temps o altres les seves característiques. Però en qualsevol cas veiem difícil, però necessària, la segona possibilitat, que els nous professionals condicionin uns nous temps.

Uns professionals sortits d'una reflexió sobre el contingut de la medicina. I introduïm una paraula que ha de deixar d'estar de moda: medicina. Que ha estat superada i, a més a més, substituïda per altres d'àmbit més ampli, com sanitat o sistema sanitari.

La prova que mentre altres ciències han evolucionat en la reflexió sobre el seu contingut, la medicina té una reflexió pendent sobre les seves pròpies circumstàncies. Amb una sèrie de preguntes (Taula 2), contestades des d'altres disciplines, sovint de caire econòmic.

TAULA 2. Preguntes de la medicina contestades des d'altres disciplines

Què?
Per què?
Per qui?
Com? (amb quins mitjans?)
On?
Amb quina finalitat?
Quan?
Qui?

Quan potser el discurs des de la medicina és molt senzill. Que no li falti res a la persona, que sigui necessari per al manteniment de la seva salut, ni pugui ser sotmesa a cap cosa innecessària.

I la medicina ha d'anar al debat i disseny dels nous temps, amb metodologia i terminologia pròpies.

En els darrers anys hem assistit a interessants debats, que plantejaven que la comunicació entre qui està malalt i qui l'ha d'ajudar necessitava una revisió en determinats aspectes (Taula 3).

TAULA 3

-
- 1) no només assistència, sinó també prevenció, educació sanitària, promoció de la salut
 - 2) recuperació del metge de capçalera
 - 3) recuperació de l'hospital comarcal
 - 4) alternatives a les formes habituals d'assistència
 - 5) reflexió sobre el producte sanitari. Qualitat assistencial.
-

Moltes d'aquestes qüestions impliquen recuperar. Recuperar el metge de capçalera com a figura que mai no hauriem d'haver perdut, o aconseguir l'hospital que mai no hem tingut a prop de la població. Recuperar la satisfacció, fins i tot artesanal, per la feina ben feta i pensar que el que fem i feien els nostres mestres es pot fer d'altra manera.

Creiem necessari el debat sobre la medicina. Que doni lloc que els nous professionals tinguin un bagatge ideològic, resultat de la seva pròpia activitat i progressiva experiència. I que no calgui, per dirigir-se als àmbits de presa de decisions, fer servir arguments, sovint mal apresos, d'altres ciències i disciplines.

En aquest context plantejem, com un avís per a navegants, el perill de menysprear la medicina. De caure entremats on es facin servir més conceptes que realitats de persones amb problemes també reals.